

men der skal jo være en begrundelse for at gøre det. Hvis man indgår en aftale og forudsætnin-
gerne holder i den aftale, så mener jeg, at man
skal tænke sig grundigt om, inden man opsiger
den. Nu skal vi jo heller ikke bidrage til, at der
går total inflation i folkestyrets kultur her. SF og
De Radikale har noget at passe på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg bliver nødt til lige at kommentere det der
med mælken først.

Nu har jeg jo grundlæggende aldrig forstået,
hvorfor det er, at der er nogle mennesker, der
skal have nogle flere penge end nogle andre.
Når folk alle sammen bidrager til samfundet,
må det også være sådan, at de får det samme ud
af det. Det er god gammeldags socialistisk tan-
kegang.

Så forsøgte jeg at bevæge mig ind på en an-
den måde at tænke tingene på – det kan godt
være, at det ikke gik så godt – men vi taler jo om
nogle mennesker, som tager den samme uddan-
nelse. Vi taler om to personer, der påbegynder
en tømreruddannelse, færdiggør en tømrerud-
dannelse, de to personer har fået forskellig løn.
Altså selv hos folk, der mener, at sådan er livet
med de meget store forskelle, der er på folks le-
vevilkår, må der da være en eller anden form for
retfærdighedssans, så de mener, at to menne-
sker, der tager den samme uddannelse, også
skal have det samme i ydelse under uddannel-
sen. Men det kan godt være, at det er at trække
min socialistiske tankegang alt for langt ind over
midten. Nok om det.

Jeg har lige et hjørne mere af det her med de
svar, vi fik fra fru Marianne Jelved. Altså jeg har
forstået den del, fru Marianne Jelved sagde med,
at man forringer fra 5.000 ned til 1.200.

Så sagde fru Marianne Jelved, at de er gået et
andet sted hen. Altså jeg har stadig væk ikke
forstået, hvor de der ekstra ting er, altså hvor det
er, de er gået hen. Så det kan være, at vi kan lave
en omvendt spørgsmål-svar-struktur om et øje-
blik, når jeg er færdig med min ordførertale.

De økonomiske vismænd siger det ret klart
set med mine briller: Med finanslovaftalen om
skolepraktik tilskyndes virksomhederne ikke til
at oprette flere praktikpladser i forhold til det
nuværende system.

Det er den klokkeklare dom, som vismændene
i dag kl. 12 kunne bekendtgøre over regerin-

gens, Dansk Folkeparti og De Radikales for-
slag.

Det behøver man sådan set ikke at være øko-
nomisk vismand for at kunne regne ud. Altså
det er sådan set det, eleverne har sagt i måneds-
vis, det er det, lærerne siger, det er det, skoleli-
rektørerne siger, og det er det, oppositionen ind-
til videre har sagt. Det er bl.a. også derfor, at ele-
verne har tænkt sig at demonstrere den 11. de-
cember. Jeg ville så bare ønske, at der var nogen,
der lyttede til alle de mennesker, der siger det
samme som vismændene.

Jeg mener, at det her lovforslag bliver gen-
nemført til fordel for arbejdsgiverne, med støtte
fra arbejdsgiverne, men at alle andre parter er
imod, og det synes jeg altså giver forligspartier-
ne et forklaringsproblem.

KL 21.55

De danske erhvervsuddannelser er kendeteg-
net ved at have en sammenhæng, en vekslen
mellem teori og praksis, undervisning og prak-
tik, og det er jo lige præcis derfor, at praktik-
pladserne er så centrale for en god erhvervsud-
dannelse.

Det store problem i mange år har været ikke
at kunne skaffe praktikpladser nok, at mange tu-
sinde unge hvert år har stået uden praktikplads.
I Enhedslisten har vi deltaget i forsøg på at skaf-
fe flere praktikpladser, og vi har støttet forskelli-
ge modeller, men alle modeller uden undtagelse
har indtil nu været kendetegnet ved ikke at gå
ind til sagens kerne, ved ikke at stille krav til ar-
bejdsgiverne om at stille praktikpladser til rå-
dighed. Derfor har de ting, der har været lavet
de senere år også af den tidligere regering, ikke
virket.

Som nødløsning på de her problemer har vi
skabt skolepraktikken, og det er en nødløsning,
og den diskussion vil jeg slet ikke tage med fru
Marianne Jelved, for det er ikke det, det handler
om. Det handler ikke om, at den ene halvdel af
salen mener, at skolepraktikken er jordens mest
fantastiske løsning, og det gør den anden ikke.
Det handler om, at vi er uenige om, hvad det er
for nogle løsninger, der skal på banen.

Jeg mener ikke, at man har fået skabt flere
praktikpladser med denne her aftale. Jeg mener,
man fjerner nogle praktikpladser, og lige præcis
der er problemet ved den løsning, forligspartier-
ne har fundet frem til.

Det vil sige, at indtil man fandt en bedre løs-
ning, man kunne være fælles om, man kunne få
90 mandater bag, ville jeg gå ind for at støtte den
nødløsning, skolepraktikken er.